

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 OKTÓBER 10. * 27. (3068.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Hogy is volt csak?...

— A Borsszem Jankó eredeti helyszíni fölvétele 1920-ból —

A PÁRIZSI FUTÁR: Kérem uraim, egy fontos jegyzéket hoztam Maurice Paléoloqué-tól...
TELEKI PÁL GRÓF és HALLER ISTVÁN: Hagyjon békén! Mink most egy másik Mórival vagyunk elfoglalva!...

Ára 50 fillér.

Rothermere lord a Borsszem Jankóhoz

A Borsszem Jankó egyik rajzát, amely Rothermere lordot ábrázolta a magyar akcióval kapcsolatban, elküldöttük hazánk nagy barátjának, aki az alábbi levelet küldte felelős szerkesztőnknek:

THE DAILY MAIL, LONDON

Telegram Daily Mail London
Telephone Central 6000

Editorial Department
Northcliffe House, E.C.4.

27th September, 1927

Dr. Jenő Molnár,
VI Mozsar Street 9
Budapest, HUNGARY.

Dear Sir,

I greatly appreciate your action in sending me the original drawing by your cartoonist, and beg you to accept my thanks.

Yours very faithfully;

(„Kedves Uram, rendkívül értékes nekem az a szíveség, amellyel művésznének eredeti rajzát megküldte és kérem, fogadja érte köszönetemet. Készséges híve, Rothermere.)

Magyar virtus

Egyesek állítása szerint a magyar nép nem valami békés természetű. Sőt vannak, akik meggyőződéssel hirdetik, hogy a magyart ritkán hagyja el verekedő kedve. Hogy őszinte legyek, életemben még soha sem vertem meg senkit. De hogy mint humorista verhetetlen volnék, azt a barátaim sokszor kétségbe vonják.

Bizonyos: a magyar faj szereti a virtuskodást. Teszem fel:

Az apjára ütött — mondják a gyerekekre, pedig még alig fél éves szegényke. Mit fog csinálni később, ha már ilyen korán az apjára üt?

Megütötte a főnyereményt — hallatszik a hír a sorsjegy tulajdonosáról, akinek, bár semmi oka sincs rá, azért mégis csak megüti a főnyereményt.

Beütött a darabja — írják a lapok a színműfőről, aki ugyancsak verekedős kedvében lehet, ha még a darabja is beüt.

Ver a szíve — jelenti az orvos a páciensnek, amelyhez nem kell kommentár. Micsoda elvetemült páciens az, akinek még a szíve is ver.

Elveri a pénzt — szokták mondani úton-útfélen. Nem is csodálom, hogy a pénz mostanában olyan ritka vendég nálunk. Nincs bátorsága közénk jönni. Fél, hogy elverik.

—död—

Takarékoskodjunk!

Egy jóképű fiatalember beállít egy állami hivatal főnökéhez és állást kér. A főnöknek megtetszik a fiú és azt mondja:

— Igazán sajnálom, hogy semmiféle állás nincs nálunk üresedésben, de egy hét múlva idejön a takarékosági bizottság, hogy több állást megszüntessen... Jöjjön el akkor, majd egy jó kis állást csinálok magának a takarékosági bizottságnál.

— Ez a Kronstein?... Nagy-szerű ember!

— Ne mondja!

— Ha igent mond, kitart mellette, ha nemet mond, kitart mellette.

— Ne mondja!

— Csak egy hibája van: hazudik.

Kritikus és színgazgató

— Hallotta, direktor úr? Több játéktarlangot fel fognak osztatni!

— Na és aztán?... Mit tartozik ez én rá?

— Igaza van! Hát játék az, ami az ön barlangjában folyik?...

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— Ledjen neked püetikai megjüzüdesed Bodapesten és ne todjál edjetlen klubba se — kártyázni!

— O hosszúnap otán kezdüdjün o te igozi büjtöd!

— Orvosi láttelet motassa ki terúlád, hodj itt sak üt évvel ezelütt nem volt liberalizmusz!

— Hindenburgot éltesd te edj párizsi nacionalista jülésen!

— Poincarét éltesd te edj berlini nacionalista jülésen!

— Ledjél te o Simonyi-Semadam büribe!

— Mondják o te feleségedrül, hodj mindég meztelenül látják és teneked külljün o bundáját fizetni!

Nyilttér

Félreértések elkerülése végett kijelentem, hogy sem Rothermere lorddal, sem Maurice Paléologue-gal semmiféle rokonságban nem vagyok.

Maurice Rothenstein.

Megható történet

a szegény emberről és a gazdag emberről

A szegény ember fogta magát és levelet írt a gazdag emberhez. A levél így szólt:

„Nekem tizenkét gyermekem van. Önnek csak öt. Adjon nekem száz pengőt.”

A gazdag ember fogta magát és így válaszolt a szegény embernek:

„Maga téved. Nekem nem öt, hanem hat gyermekem van, így tehát nem küldhetek száz pengőt, csak nyolcvanhármat. A maradék tizenkét pengőt hatodik gyermekemnek adom. Remélem, nem veszi rossznéven, hogy ezt az összeget nem vonom meg a hatodik gyermekemtől és hiszem, hogy kuláns eljárásommal meg lesz elégedve és tovább is megmarad kuncsaftjaim közt.”

A ZENÉLŐ ÓRA

HARSÁNYI ZSOLT
új vigjátéka páratlan szereposztással minden este fél 8 órakor a

VIGSZÍNHÁZBAN

Morbus hungaricus

V.

A honmentő

Még néhány takarékosági rendszabály

1. Ne harapj a fűbe, mert magad elől eszed el a kosztot.
2. Ne járd az uccán foggpiszkálóval a szádban, mert arról nem szólva, hogy ez undorító, büzös vágyakat ébresztess embertársaid gyomornedveiben.
3. Takarékoskodj a tollakkal is! Egyszerűen: dicsekedjél a mások tollaival!
4. Ne lakj az anyósoddal egy fődél alatt. Ez a legnagyobb luxus!
5. Napközben spórolj az időddel és járd autón, különben nem érsz rá a tánclokálban hajnalig dolgozni!
6. Nőddel szemben légy smucig, a szeretőddel szemben takarékos!
7. Pesti adóalany minden percét kihasználja és nem fecsegti az idejét azzal, hogy a póstatakarékpénztárba szaladgál.
8. Minden! rövidíts! Ezt is megköveteli a spórolás. Ha van Omke és Omge, Tesz és Nyukosz, mért mon-

dod ki ezt a hosszú szót: takarékoság? Mondd röviden: tata. A tata épp elég spórolós. Pláne, ha pénzt kérsz tőle.

9. Ha a feleséged azt mondja, hogy nála nincs takarékosabb asszony a világon, gyorsan csináltass neki egy őszi kabátot, mert még képes lesz őnagysága — jobban takarékoskodni.

10. Takarékoskodj a takarékoságot hirdető marhaságokkal!

Mongodin

Háztűznéző

Az apa így szól a fiatalemberhez, aki megkéri a lánya kezét:

— Nagyon megtisztelő, kedves Rozoga úr, de figyelmeztetem, hogy a lányom nem normális.

— S ez miből vehető észre?

— Abból, hogy magához akar feleségül menni.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma október 20-án jelenik meg.

A betörő fedezete

— Kérem ügyvéd úr, legyen szives elvállalni a védelmemet.

— Mit követett el?

— Én, kérem, semmit, de az ügyész úr azzal vádol, hogy fél tucat ezüst kanalat, három aranygyűrűt, meg egy duplafedelű aranyórát lottam.

— És igazán ártatlan?

— Becsületszavamra, ügyvéd úr.

— Jó. De hát maga azt mondja, hogy nincs pénze. Nekem pedig költségeim lesznek maga miatt. Nem tudna valami fődözetet adni?... Nem muszáj, hogy készpénz legyen, lehet valami értéktárgy is.

— Ó, hogyne, kérem! Van egy fél tucat ezüst kanalam, három aranygyűrűm és egy duplafedelű aranyóráram.

Kerülő úton

— Főtisztelendő úr, el akarok válni az uramtól.

— Aztán mért?

— Nagy a gyanum, hogy az utolsó gyerekenek nem ő az apja.

Molnár Jenő tréfái

PÖSTYÉNI ISZAP

ÖTÖDIK PAKKOLÁS

Amerikán, Anglián és az északi germánok világán kívül Lengyelországból is sokan zárandokolnak Pöstyénbe. Közöttük szép számmal kaptános, huncutkás orthodoxok, természetesen a gazdagabb fajtaból. Az egyik, a hosszúszakállú Pinkász, mielőtt fürdőt venne, előírás szerint fölkeresi az orvost, a nagytudású, messzehíres Weisz Edét.

— No, mi a baj? — kérdezi a doktor.

— Mindenem fáj, — panaszkodik a selyemkaptános.

— Vetközzön le egészen, majd megvizsgálom.

Pinkászt betessékeli a különszobába. A doktor néhány perc múlva benyit. Véigmustrálja a beteget (— Weisz dr. az úgynevezett „szabad szemmel való diagnózis“ nagymestere —) és mikor Pinkász lábaira esik a tekintete, korholóan mondja:

— Kérem, legalább a lábát megmohatta volna!

— Csak a tréning miatt nem mostam meg, — hangzik a furcsa válasz.

— Hogy-hogy a tréning miatt?

— Na hallja, doktorlénben, — méltatlankodik a páciens — mikor itt két hónapig kell, hogy abban a fekete iszapban fürödjek!...

HATODIK PAKKOLÁS

A pöstyéni „Pro Patria“ fürdő a világháború alatt épült. Hatalmas medencéivel, nagyszabású berendezéseivel a nép-gyógyfürdők közt bizonyára első helyen áll. Mikor a fürdőt felavatták, az igazgatóság díszes kötetű emlékkönyvbe íratta a megjelent notabilitások nevét.

Nézem az albumot. Az első, a legelső név: Jacob Marmorstein. A második: Ferenc Szalvátor főherceg, a harmadik: báró Hazai Samu vezérezredes, a negyedik: államtitkár, az ötödik: altábornagy és így tovább.

— Hogyan került első helyre Jacob Marmorstein? — kérdezem a szertetreméltó dr. Winter Palitól, a fürdő-diktátortól.

— Úgy, hogy Ferenc Szalvátor neve fölött egy kis hely üresen maradt és Jacob Marmorstein, egy nemrég ittjárt galíciai fiatalember, élelmesen elfoglalta azt.

A takarékoság felé

— Maga is ott volt a takarékosági ankéton?

— Nem értem rá. Éppen az adó-végrehajtó takarékoskodott a lakáson.

— Én azt hiszem, ennek valami mélyebb jelentősége van.

— Ugyan mi?

— Mikor Jacob Marmorstein az album első oldalát fellapozta, ezt a felírást látta: „Pro Patria“, aláírva: Ferenc Szalvátor. A „Pro Patria“-ról eszébe jutott neki a „Pro Libertate“ és ő, mint a Marmorstein & Sohn cég fia írta be a nevét — pro liber tate.

HETEDIK PAKKOLÁS

Izzadok a fürdőkabin pircsén. Minden három percben egy alkalmazott jön és gyöngéden letörli arcomról a verejtéket, hiszen én, a pokróc-ba göngyölt áldozat, mozdulni sem tudok.

Két gondolat villan át az agyamon.

Az első: mit tenne velem egy végrehajtó, aki hasonló helyzetben talál?

A másik: egy visszajára fordított bibliai igazság, amely így szól: Orcád verejtékével költsd el pénzedet!

NYOLCADIK PAKKOLÁS

Kik és hogyan mulatnak a pöstyéni kúra közben? Winter Jancsi, a szórakoztatási ügyosztály lelkes vezetője így informál:

— Az amerikai és a német nem mulat és nem iszik. Az angol és a svéd nem mulat, de iszik. A magyar mulat és iszik. A lengyelzsido nem iszik, de mulat.

Ezt a jellemzést megerősítették a pöstyéni barban tett megfigyeléseim. Csak egy esetben nem tudtam applikálni. Egy erősen kopaszodó, kemény arcú férfit láttam egyedül egy asztalka mellett, aki folyton ivott, folyton táncolt és mégis állandóan fanyar képet vágott.

— Hát ez miféle? — tudakoltam.

— Ez egy dán, — világosított fel Jancsi. — A papája angol, tehát iszik, a mamája spanyol, tehát táncol, de három éves kora óta Dániában él, tehát fanyar. Mikor idejött, nagyon reumás volt. Panaszkodott, hogy a jobbkezevel nem tud a nadrágja hátsószébe nyúlni, ahol a pénztárcáját tartja.

— Na és most?...

— A bar magyar főpincére megtanította rá.

(Pöstyén, október 1.)

Párbeszéd a divatüzletben

— Itt az ős, kedves Komlós úr. Megnyílik a parlament és újra megkezdődnek a beruházás körüli viták.

— Engem ez nem izgat. Nálam a kiruházás körül soha nincsenek viták, minden vevőm meg van elégedve.

A báró, az óra, meg az inas

A báró észreveszi egy nap, hogy a kandallón álló bronzveretű, márványoszlopos órája nem jár. Meghagyja az inasának, hogy igazítsa meg. Legnagyobb meglepetésére aznap este már ott áll az óra a helyén és pontosan jár.

— Mibe kerül? — kérdezi.

— Semmibe, kérem alássan, — feleli az inas.

— Hogy lehet az?

— Az úgy van, méltóságos úr, hogy a gróf úrnak, akinél az én babám szobalány, akkurat ilyen órája van, hát én kicseréltem.

— No, de ilyen disznóságot! — pattan fel a báró. — Rögtön visszaviszed, az enyimet pedig megcsináltatod!

Néhány nap múlva megérkezik a kijavított óra.

— Mibe kerül? — kérdezi a báró.

— Semmibe, kérem alássan, — feleli az inas.

— Te zsvány, mit csináltál megint?

— Kérem, méltóságos úr, igazán nem kerül semmibe, mert a gróf úr, akinél az én babám szobalány, közbe megcsináltatta a mi óránkat.

Kedves Borsszem Jankó!

Sohse firtassák, hogy mért hanyagolták el a Paléologue-ajánlatot. Nem azért, mert el voltak foglalva a zsidók üldözésével. Ez már azért sem lehet ok, mert ha Simonyi Semadam elég erélyes lett volna e téren, akkor nem kellett volna a helyét elhagynia, amikor Héjjas Iván erre plakáton felszólította. A dolog nyitja az, hogy Paléologue-ot — zsidónak vélték, mert a neve olyanféle, mint a neológ.

— A sok Se m a d á m között elveszett a gyerek?

KIRÁLY SZÍNHÁZ

A VILÁGHÍRŰ

TEATRO
DEI PICCOLI

Október 10-től 18-ig

Borsszem Jankó a színházban

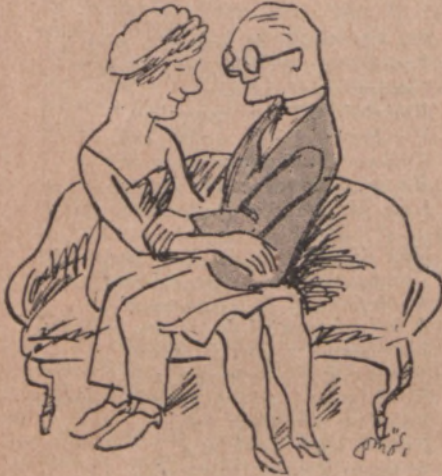
A SZOMBATESTI FEDÁK, ILLETVE HEJ, HA MINDIG SZOMBATESTI VOLNA...

EPIZÓDOK AZ ISTENI DÍVA ZAJLÓ ÉLETÉBŐL 4 BÍRÓSÁGI TÁRGYALÁSBAN

FEDÁK SÁRI MATRÓZRUHÁIT VORONOFF SZÁLLITOTTA

I. TÁRGYALÁS

A darabban szereplő törvényszéki elnök lányának egy öregedő fiatal-ember udvarol. Mi sem zavarná a fiatalok boldogságát, ha egy amerikai lap ki nem sütné egy szép napon, hogy az öregedő ifjú Fedák Sári fia. A törvényszéki elnök szörnyű harag-lobban és kijelenti, hogy nem adja

egy olyan nő fiához a lányát, akinek annyi dolga van a törvényszéken. Fedák unokaöccse erre inzultálja Feld Mátyást, mert többek között Matyinak is része van abban, hogy Fedákot már olyan jól ismerik a törvényszéken.

II. TÁRGYALÁS

Fedák éppen együtt van azzal a fiatalemberrel, akiről azt állítják, hogy a fia, mikor belép a környékbeli fűszeres a számlával. Meglátja a fiatalembert, dühös lesz, mert azt hi-

szí, hogy Fedák már elpártolt a fűszer- és gyarmatáru-szakmától és más brancsból fedez fel Valentinókat. Sértődötten elrohan, de útközben még visszaszól, hogy ezért bosszút áll. A bosszú nem is késik. A fűszeresek ipartestülete még aznap táviratot küld Hollywoodba, amelyben a derék fűszeresek felajánlják még meglévő Valentinó-készletüket fölfedezés céljából Bánky Vilmának. Fedák közben állítólagos fia ügyével van elfoglalva. Már belenyugodna, hogy a fiának nézik, de aggódni kezd, hogy túlöregnek tartják a fiút hozzá képest. Elviszi tehát Voronoffhoz, hogy fiatalítsa meg. A szórakozott Voronoff azonban a fiú helyett őt veszi kezelésbe, úgyhogy mikor eltávoznak, Fedákot nem akarják fölvenni a színiakadémiára, mert túlfiatalnak találják. Fedák erre kivészi szájából a dudlit és elénekli a „Régi dal“-t, ami az öreg tanároknak ifjúkori emlékeket idéz fel és rögtön fölveszik. De persze nem az énekes szakra.

III. TÁRGYALÁS

Fedák megjelenik a törvényszéki elnök lakásán, hogy megkérje a fiú számára Turai Ida kezét. Mikor azonban megtudja, hogy a papa, akihez lánykérőbe jött, törvényszéki elnök, megijed, hogy ez most elárulja a korát, amit annak idején a törvényszéken olyan könnyelműen bevallott. Mentőötlete támad, regattába ül az elnökkel, fölevez vele Ulmig és otthagyja.

IV. VAGY FŐTÁRGYALÁS

Ebben a felvonásban Fedák már tizenötödik születésnapját üli és ke-

zetsókol Voronoffnak a szép matrózruháért, amit születésnapjára kapott. A nézőtérén egy-két rosszmájú alak, mikor Fedák kijelenti, hogy még csak tizenöt éves, előveszi a pengőtabelláját. De az egyik páholyban ülő Rákosi Jenő megerősíti Fedák ál-

lítását, mert visszagondolva fiatal ujságíró-korára, megállapítja, hogy annak idején neki is pontosan ennyit mondott Zsazsa. Fedák állítólagos fia most újra megkéri Turai Ida kezét, de a szülők azt mondják, hogy várjon még egy pár évet, mert még túlfiatal a — mamája. A fiatalok szomorúan veszik tudomásul a szülői döntést, mert ismerik Fedákot és tudják, hogy arra ugyan várhatnak, míg ő megöregszik.

HESZ FERENC

A FIRHANG MÖGÖTT

A NEMZETI Színház kis kapujában, a „Kossuth” próbái között, Hegedüs Lóránról beszélgetnek a színészek. Azt mondja az egyik:

— Mégis csak népszerű ember ez a Hegedüs. Még be sem mutatták a darabját, máris uccát neveztek el róla.

— Uccát?

— Igen. A Kossuth Lajos uccát.

CSORTOS Gyula a *Csattan a csókban* mint pincér szolgálja ki a közönséget.

CSATHÓ Kálmán darabot írt Csokonairól „Te csak pipáld Csokonai” címen.

HEVESI egész komolyan kezd konkurálni Radnai Miklóssal, az Opera igazgatójával. *Hegedüs Lóránt* után

ifj. *Hegedüs Sándort* tűzi műsorra. Úgy látszik, az összes hegedüsöket elszedi az Opera elől.

HÁROM színdarabot írt az idén *Fodor László* egy csapásra. Arra a csapásra tudniillik, ami a tavalyi két bemutatóján érte.

A POTYAJEGYEK ellen megint nagy mozgalmat indítottak a színházak. Hogy minél nyomatékosabb legyen az akció, a Magyar Színház már darabot is íratott „Fizetni, kérem!” címen.

A KOMÉDIA műsorát végignézte a napokban egy külföldi színházi szaktekinetly is. Az egyik számnál odamutat a színpadon levő Rott Sándorra és így szól a kísérőjéhez:

— Ki az a nagy színész?

— Az a „kis” Rott,

A ripacs színlapja

Ripaestársulat érkezik Mucsára. Megnyitó előadásul a Bánk bánt hirdeti. A színlap így fest:

BÁNK BÁN

Irtá: Katona József.

Bánk bán ! . . . Kovács István
Mindketten Kecskemétről.

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

Fedák Sári

A SZOMBATESTI HÖLGY

Megkorrigált hasonlat

— Igaz, hogy olyan jól ismer téged ez a Vágó?
— Hogyne, hiszen már öt éve pumpol... Úgy ismer engem, mint a saját zsebemet.

Seiffensteiner Salamon a színházi konjunkturáról és a kisegítő színészekről

A *Borsszem Jankó Intim Pistája*, megkérdezte Seiffensteiner Salamont, a színművészet régi barátját, mi a véleménye arról, hogy egyes direktoroknak már olyan jól megy, hogy kisegítő színészeket tartanak. Salamon bátyánk válaszát itt adjuk:

Flink azt mondja Linknek:
— Képzeld, a Blau három kisegítő alkalmazottat tart.
— Ne mondd, olyan jól megy neki?
— Egy frászt! De szereti, ha minél több ember van az üzletében, aki kisegíti öt néhány pengővel.

Jaj, ne árulja el Szerkesztő úr, mert Rothermere lord megtudja,

hogy Héjjas Iván akar minálunk irodalmi és művészeti kritikát gyakorolni a Nemzeti Színház műsora fölött;

hogy Méhely Lajos az angol arisztokraták vérét is fel tudja bontani fajlogiai atomokra;

hogy az angolszáz faj vallásalapítójának szobrát ferde szemmel nézik a klerikálisok;

hogy a 15. század hitvitáit most kezdik beadni szenzációs újdonság gyanánt a tönkrenyomított magyar középosztálynak;

hogy Teleki Pál gróf államférfi-számba megy Magyarországon;

hogy a magyar útlevelekbe még mindig beírják az állampolgárok vallását;

hogy minden igazán világhírű magyar író idehaza kéjjel gázolnak le és

hogy magát Rothermeret is nagyon lesajnálná az antizsurnaliszták előkelő csoportja, ha a kétmillió példányban megjelenő „Daily Mail” főszerkesztője nem lenne egyúttal lord is.

MAURICE PALÉOLOGUE
PÁRIZS
MIT CSODÁLKOZIK? EZEK
MÉG RÁM SEM HALLGAT-
NAK!
MAURICE ROTHENSTEIN

MIHASZNA ANDRÁS

m. kir. rendőr

rigmusai az uccai rendről

Székes főváros Budapest,
Mindenki bölcsen tudja ezt.
S hogy ott az m. k. rőndre én
Vigyázok, mert ha tönkremén,
Jajgat a cibil náció,
Hogy nincs koncolidáció.
A gyepű itt az én kezembe;
Tapéntatomba és eszembe
A polgár szörnyű módon bízik.
S a bátorságtól szinte hízik.

Ott állok én a sarki poszton
S az ucca rőndjét büven osztom.
Ha történik sebős gyorsajtás,
Mondok: „Mögájjunk sofér-pajtás!
Hadd lássuk a numera-számot,
A rohanást, tudom, mögbánod!”

De hát tudok én nagyobb sort is.
Szobaleány, ha ráz ki portvist
Uccára néző ablakon,
Főltők: „Tilos, angyalom!”
S föltrom, bárha esdve esd,
Különben mögtönné megest.
Ha rám nevet a kis kacér,
Nem lággyulok el még azér.

Van dógom más is, hej, tömördek!
Töszöm például: a szömérmet,
A férfiaknak jó erkölcesjét
A hölgyi nemtűl én védöm meg-itt.
Továbbad: a köztisztaság
Szintén a leszortomba vág.
Ha bámész embőrt mopszli, pincsi
Véletlen saroknak tekintí,
Eréllel közbelépek én,
A folyó ügymek szinterén.

Jelszóm nem sok, négy van csupán:
„Pofon! Nyakon! Tarkón! Kupán!”
Látok tenőör-sok festett népet,
Örcgőt, ifjat, csúnyát, szépet,
Andrássy úton aki jár-ke
Föl és alá, míg végre párt lel.
Ezökhöz értök, bátran mondom.
Rájuk ügyelni legfőbb gondom.
Apja vasuok a görlicéknek.
Ük mondják! — ez nem öndicséret!

Száz szóznak eggyel vetöm végít:
Folytassa kiki mestőrségit,
De jól vigyázzon férfi, asszony:
Teugélt velem egy se akasszon.
Ézt jó lössz fontolóra vőnni!
Hogy mér? Mer rőndnek muszáj
lőnni!

Tehetség és szemtelenség

Kedves *Borsszem Jankó!* A multkor egyik budapesti színháznál egy vidéki színész jelentkezett.

— Hallom, direktor úr, hogy egy jó bonvivánra van szüksége. Én nagyon jól tudom, hogy fődolog a talentum, de hogy az ember előrejusson ezen a pályán, egy kicsit szemtelenség is kell lenni.

— Jó, jó, barátom, — majd mingyárt meglátjuk, — felelt a direktor és egy jelenet próbaképp eljátszotta a színésszel.

Mikor ez megvolt, azt mondta az igazgató:

— Magának tényleg a szemtelenséggel kell előbbre jutni...

Senki többet?!

Nyilatkoznak a kártyalapok

A rendőrségnek a kártyaklubok ellen intézett attackja nemcsak a kártyajátékosokat, a krupiéket, a zsetonosokat, a játékvezetőket és a kibicéket riasztotta szét, de halálos sebet ejtett a kártyalapok közismert szíróra is.

Itt adjuk azokat a nyilatkozatokat, amelyeket a szolidabb kártyafigurákól sikerült kicsikarnunk. A dühösebb alakokat, a hazárdjátékok hőseit, egyelőre nem tudtuk nyilatkozatra bírni, de amit ők mondanának, úgy sem bírná el a nyomdafestéket. Erjük be tehát a pianissimókkal.

Piros hetes:

— Találkoztam a detektívvél a kártyateremben. Bemutakoztam neki. Kiderült, hogy nem csak én voltam a hetes. Ő is éppen akkor volt a hetes. További eljárása azonban nem volt legális. Tudniillik azonnal leütött. Már pedig hogyan ütheti a hetes a hetest?

Zöld nyolcas:

— Éppen egy kereskedőseged tartott a kezében, amikor jött a rendőrség. Azonnal rátették a vizes lepedőt, úgy, hogy magam is nedves lettem, mondhatnám, egy vizes nyolcas.

Makk tizes:

— Amikor rajtunkütöttek, valaki elkiáltotta magát: Most üt be a tizes istennyila!

Piros alsó:

— Formás kacsójában szorongatott a méltóságos asszony, amikor kopogtattak a kártyaszoba ajtaján. A méltóságos asszony nagyon megijedt és rögtön elrejtett. A detektív azonban motozni kezdett és megállapította, hogy a méltóságos asszony piros alsót vett fel.

Tök felső:

— Ebben az ügyben nem nyilatkozom. A rendőrség ellen nem foglalkozom állást. Olyan tökfilkó nem vagyok.

Zöld király:

— Detronizáltak!

Tök disznó:

— Disznó állapotok! Hozzám ne nyúljon senki, mert mingyárt ütök. (Nem is nyúlt hozzá még a rendőrség se. Nem akar senki tőkkel ütött lenni.)

E. M.

Moszkvai idill

— Az orosz szovjet humora —

Éjjel Moszkvában. Egy bérház előtt megáll egy autó. Kapudöngetés, csöröpölés. Súlyos léptektől visszhangzik a lépcsőház. Az első emeleten egy gazdag kereskedő lakik.

Rémülten ugranak ki a család tagjai az ágyakból. Az egyik ezt, a másik azt siet menteni. Aztán remegve várják az éjjeli látogatókat.

Egy marcona alak lép be. Mögötte két társa. Mikor látja a pánikot, mosolyogva szólal meg:

— Ne tessék megijedni... mi nem a Cseka emberei vagyunk... Csak be-törni jöttünk, kérem...

Csattan a csók!

NAGY EMIL (rendező): Csak tüzesen, uraim!... Mint lordságod láthatja, minálunk dühöng a liberalizmus...

A grófnő, a primadonna és a föllépti díj

Egy dúsgazdag arisztokrata hölgy nagy estélyt ad és hogy külön attrakcióval is szolgáljon, egy ismert művésznőt kér föl, hogy műsorának néhány kitünő számát adja elő. Hamarosan meg is alkuszak ötszáz pengőben. Mikor ez megtörtént, az arisztokrata hölgy így szól:

— Kérem, még valamit mondanom kell... A mi társaságunkban nem szokás színésznőkkel érintkezni. Ne vegye hát rossz néven, ha arra kérem, hogy előadás után szíveskedjék elhagyni a szalont.

A művésznő finom mosollyal felel: — Miért nem mondta mingyárt, grófnő! Hát nem kell ott maradni? Akkor nem ötszáz, hanem csak kétszáz pengőbe kerül.

Falusi szerelem

Éjfél után egy fiatalember végigmegy a falu főuccáján, kezében bakterlámpással. Szembejön vele a helybeli öreg szatócs.

— Hát maga hová megy? — kérdezi.

— Randevúra, — hangzik a válasz.

— És minek oda a lámpa? Az én koromban az nem kellett.

— Igaza van, Icig bácsi, tegnap láttam a feleségét.

Micsoda beszéd!...

Hogy nálunk nincs liberalizmus?

Hogyne volna! Mikor a zsidók hosszúnappal nyugodtan szagolhatták a birsalmát és a fajvédők oda se szagolhattak.

Hogyne volna! Mikor Fedák Sári ma is épp úgy játszhat matrózzrubában, mint huszonöt évvel ezelőtt.

Hogyne volna! Mikor Eckhardt Tibor kanál lehet minden lében, — nem úgy, mint a rebelében.

Hogyne volna! Mikor Simonyi-Semadam, Teleki és Haller urak csak úgy egyszerűen füttyülhettek egy francia jegyzékre.

Hogyne volna! Mikor a zsidók épp úgy koplalhatnak, mint a dolgozó keresztény középosztály.

Hogyne volna! Mikor a tudományt úgy megbecsülik, hogy egy olyan nagy faibilógus, mint Méhely Lajos, dékán lehet az egyetemen.

Hogyne volna! Mikor itt a kártyaklubokban nyugodtan lehet politizálni.

Grün meséli a kávéházban:

— Hallottatok már ilyesmit? Én fekete vagyok, a feleségem barna és a kisgyerek mégis vörös lett.

Valaki közbeszólt:

— Ez egy sajtóhiba!

— Én nem csinálok sajtóhibát! — mondja idegesen Grün.

— Nu, mondtam én, hogy maga csinálta?

IRODALMI SZEMLE

A szegény kisgyermek panasza 1927-ben

(Ma így írhatná Kosztolányi Dezső)

Azon az éjjel
 Az órák össze-vissza vérték,
 Azon az éjjel
 Az anyám így szólt: mit figyeltek?
 Azon az éjjel
 Oly furcsát vettem rajta észre,
 Azon az éjjel
 Rájöttem később az egészsre.
 Azon az éjjel
 Az apám így szólt: hah, hát mégis?!
 Azon az éjjel
 Meghült bennem még a vér is.
 Azon az éjjel
 A papa mindent földhöz vágott,
 Azon az éjjel
 Pusztulni hittem a világot.
 Azon az éjjel
 Az anyám hallgatott néma daccal,
 Azon az éjjel
 Apám ordított bösz haraggal,
 Azon az éjjel
 Apám szitka vad volt és cifra,
 Mert anyám kéjjel
 Levágatta haját bubisra.

(—szf—)

Na és?...

Spitz ebédél, mikor megszólal a felesége:

— Adolf, ma születésnapom van.
 Spitz nyugodtan és szó nélkül
 eszik tovább, mire a felesége sértődött
 mondja:

— Na hallod, ma van a születésnapom!

Spitz megrándítja a vállát:
 — Nem baj! Majd holnapra az is elmulik.

Előbb kóstolja meg...

A bíró így szól a vádlotthoz:
 — Nem értem, hogy verhetted meg
 ennyire a feleségét?

— Nem? Nahát próbálja meg csak
 a bíró úr egy hétig a feleségemmel
 élni... Lefogadom, hogy megérti.

Fordulat

— Volt idő, mikor én is nagyon
 zárkóztam voltam.

— No és mikor változott meg a
 természete?

— Mikor kieresztettek.

Kedves Borsszem Jankó!

A fiatal ügyvéd, akinek első perét
 sikerült szerencsésen megnyerni, jó-
 kedvűen megy hazafelé. Az egyik uc-
 casarkon megszólítja egy szegény,
 öreg asszony:

— Nagyságos úr... szegény vagyok.

Az ügyvédet megszálja az adako-
 zási kedv és összes aprópénzét az
 asszony kezébe nyomja. Aztán rész-
 véttel kérdezi:

— Mondja csak, jó asszony, ugye
 maga nincs hozzászokva a koldulás-
 hoz? Hallani a hangján is...

— Bizony, nem szoktam én azelőtt
 koldulni, mert mindenem megvolt, de
 hát kifosztottak.

— Úgy? Kik fosztották ki, jó asz-
 szony?

— Az ügyvédek! Hogy a fene enné
 meg, ahány csak van a világon!

Idegen szavak szótára

— Befejező közlemény —

V.

Vakáció, parlamenti ténykedés, oly-
 kor ülésel tarkítva, ahol a képviselő-
 k a vakáció fáradalmait szokták ki-
 pihenni.

Ventriloquia, hasbeszélés. Teszem
 fel, ha dél van és korog a gyomor.

Vomitivum, hánytatószer. Vendég-
 löi menü.

W

Water-proof, vízálló. Némely futu-
 rista költő feje.

Whig, haladó párti. Hozománnyal
 rendelkező nő, aki halad a korzón.

Z

Zeugma, stílusbeli hiba, amikor
 csak egy alanyhoz illő állítmányt
 többhöz kapcsolunk. Például: az
 anyós és a poloska elkiseríti az em-
 ber életét.

Zoológia, lásd: embertan.

Zs

ZS. A zsidó rövidítése. A fajvé-
 dők használják különös előszeretet-
 tel. Örül a szívük, hogy legalább így
 rövidítik meg a zsidót.

DYMI

Van benne valami

Az apa sétál a kisfiával a Közte-
 mető úton, egyszerre csak megkérdi a
 gyerek:

— Mondd, papa, miért van ott an-
 nak a villamosnak a végén az a ko-
 szorú?

— Azért, — feleli az apa, — hogy-
 ha valakit elüt, mingyárt kéznél le-
 gyen.

„Loyal“

— A Royal-Orfeum fényes új mű-
 sora óta egy új párt alakult Buda-
 pesten.

— Miféle párt ez megint?

— A *loyalista* párt.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bár-
 kinél drágábban veszek:

SZÉKELY EMIL

Király u. 51

(Teréz-templommal szemben.) Telefon.

Magyar Királyi Osztály-
 sorsjáték

Egyetlenegy sorsjeggyel nyerhető
 szerencsés esetben

500.000 pengő,
 és pedig
 a jutalom 300.000 pengő,
 a főnye-
 remény 200.000 pengő,

összesen 40.000 nyereményt több
 mint 6 millió pengő készpénzben
 sorsolnak ki az új sorsjátékban.

A sorsjegyek hivatalos árai osztályonként:

Egész	Fél	Negyed	Nyolcad
20 pengő	10 pengő	5 pengő	2 ¹ / ₂ pengő

Minden második sorsjegy nyer!

HUZÁS kezdődik október 22-én.

Sorsjegyek az összes árusítóknál!

CORVIN

CAPITOL

Jókai—Strauss

CIGÁNYBÁRÓ

ORION

KAMARA

Kérdés: Ki a legjobb ember a világon?

Felelet: Egy másodsor férjhez ment özvegyasszony első férje.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát október 7-én zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem öszünk meg.

B-né H. P. Az apróságokat nem tudtuk használni. Ebben a műfajban sokkal raffináltabb ötletek hatnak manapság. — Windischgraetz. Viasztalódjon. Nemcsak a frankról derült ki, hogy hamisítvány, hanem — úgy látszik — a jegyzékről is. — di. Itt adjuk a kínos kérdést. Mi a különbség egy gyönge tenorista és egy kómüves közt? Felelet: A gyönge tenorista cé-mentes, a kómüves cementes. — V—y I—a. Nagysádnak nem ajánljuk, hogy — à la Fedák — 47 éves korában is naívtát játszon. Sőt: már most se nagyon ajánljuk. — S. S. (Nyíregyháza.) Köszönjük a jókívánságokat. Üdv.! — Politikus. Na és hova jár ezentúl kártyázni? — Hazardőr. Na és hova jár ezentúl politikálni? — Szbdkms. Micsoda? Hogy Magyarországon nem szabad? Micsoda rágalom! Még Rakovszky Iván rendeletbe adta, hogy minden kómüves szabadon folytathatja a maga mesterségét. — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNAR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPAR ANTAL

Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.
Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomda műintézetében
VII, Rózsa uca 25

Indokolt és érthető az az óriási érdeklődés, amellyel a nagyközönség a m. kir. osztálysorsjegyek iránt viselkedik. Legutóbb is igen sokan nyertek nemcsak milliákat, hanem milliókat is és köztudomású, hogy a felügyeletet és ellenőrzést a m. kir. pénzügyminisztérium gyakorolja. A jutalom 300.000 pengő, a főnyeremény 200.000 pengő, úgy, hogy egyetlen sorsjeggyel egy fél millió pengő is nyerhető. Húzás október 22-én kezdődik. A sorsjegyek ára: egész 20 pengő, fél 10 pengő, negyed 5 pengő az összes árusítóknál.

Jóindulatú kritika

A napokban egy neves pesti színész egy vidéki színházban vendégszerepelt. Előadás után a helyi lap kritikus-fölkerezte és a többi közt véleményét kérte a színtársulat művészi értékéről. A vendég elbiggyesztette a száját:

— Ennél a társulatnál, őszintén szólva, csupa féltehetség van. Csak egyetlenegy kivételt mondhatok, de ez aztán igazán más, mint a többi.

— Ugyebár... a szubrett?... — lelkesedett a kritikus, aki „véletlenül” az isteni díva imádoója volt.

— Eltalálta! A szubrett! Az valóban nem féltehetség, az egy kivétel. Az egészen tehetségtelen!

Egy kis örömhír

Pistike: Mára nagy örömöd lesz, anyuci.

Mama: Nos?...

Pistike: Tegnap azt kérdezted tőlem, mondjak olyan dolgot, aminek három lába van.

Mama: Na, tudsz már egyet?

Pistike: Igen, azt a széket, amit a multkor olyan drágán vettél a régiségboltban.

Mama: De hiszen annak négy lába van!

Pistike: Dehogy! Én meg a Peti lefűrészeltünk egyet.

ARANYKÖPÉSEK

A nő egyszer veszi fel a nevünket, de annál többet hagyja másnál.

A nő olyan férjet kap, amelyet választ, — a férfi olyan feleséget, amelyet megérdemel.

A női harisnya olyan, mint a folytatásos regény: a legizgalom részről ér véget.

Karádi Emil

Két nyolcéves lányka beszélget.
— Neked ki udvarol?
— A Béla.
— Az már nagy fiú.
— Bizony. Gimnáziumba jár.
— És neked?
— Az Ernő.
— Ojjaj, az még kisfiú!
— Kisfiú? Már tyúkszeme is van. Direkt mutatta.

Praktikus

A bíró így szól a vádlotthoz:

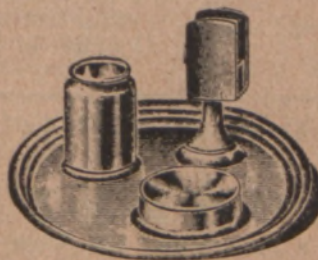
— És miért vett föl álnevet?

— Kérem, a dolog úgy áll, hogy találtam egyszer száz darab névjegyet és nem akartam, hogy kárba vesszen, hát fölhasználtam őket.

AJÁNDÉK

azon olvasóink számára, akik lapunknak legalább egy új előfizetést szereznek

Tessék a kívánt tárgyat a kiadóhivatalnál közölni
VI, MOZSÁR UCCA 9.
Féléves előfizető után két ajándéktárgyat adunk

Elegans dohányzó készlet
elsörendűen nikkelezve, igen szép kivitelben

Előfizetési árak
Fél évre . . . P 10.50
Negyed évre P 5.50
A csomagporló fizetendő

Vizeskészlet
6 személyes, kristálytisza csiszolt üvegből, izléses szalagdíszszel

Boroskészlet

AZ ÚJ ELŐFIZETŐ

ingyen kap két pompás humoros könyvet

Vajjon milyen hibát tud fölfedezni Bakó László Szomorj Dezső művészetében ?

Ezt az aktuálisságától függetlenül is érdekes kérdést adtuk föl Seiffensteiner bátyánknak, aki az ügy komolyságához illően az alábbi anekdotával válaszolt:

Blau, a gazdag kormányfőtanácsos enteriört festet a lakásáról egy kiváló művésszel. A képen szerepel egy értékes antik óra-is, amely Blau lakásának egyik legszebb darabja. Mikor elkészül a kép, Blau műértőleg kezdi szemlélni. Nézi, nézi, de akár-

hogy erölködik is, nem tud hozzászólni. Egyszerre csak összeráncolja a homlokát és így szól:

— Szép, szép, de itt valami hiba van.

— Micsoda? — kérdi a festő.

Blau rámutat a képen levő órára és így szól:

— Ez az óra siet, mert ezen már öt óra van, mikor nálam még csak négy óra lesz öt perc múlva.

Régen jobb világ volt

Hogy a festői pálya ma egyáltalán nem valami festői pálya, az kitűnik az alábbi párbeszéből is. Szín: a kávéház. Szereplők: a két piktor. A fiatal és az öreg. A márványasztal tele van rajzokkal. Többnyire ezek a rajzok maradnak ott borralóknak.

FIATAL: Szóval gondolja, hogy régen jobb világ volt?

ÖREG: Nem csak gondolom, de tudom. Volt kétezer hold földem, tele lucernával...

FIATAL (csodálkozik): Mit csinált vele?

ÖREG: Eladtam.

FIATAL: Könnyelműség!

ÖREG: Hát bizony, bizony...

FIATAL: És még mije volt?

ÖREG: Volt két tehenem is. Igazi magyar faj...

FIATAL: Eladta?

ÖREG: Hát persze...

FIATAL: Hát még mije volt?

ÖREG: Szép kis kastélyom.

FIATAL: Mennyiért adta el?

ÖREG: Tizenkét koronáért.

FIATAL (megérti): Rámával együtt?

ÖREG: Dehogy. Anélkül. A kétezer hold földet is megvették ráma nélkül és a két tehenet is. Abban az időben még volt kedvük az embereknek vásárolni. De ki vesz ma tizenkét pengőért egy kastélyt, pláne akvarellben?

FIATAL (sóhaj): De legalább a nőkkel jönne ki az ember. Hol vannak azok a romantikus idők, amelyekről már csak a regényírók emlékeznek meg, hol a bohémvilág régi költészeté? Ez az önző kor legázol minden poézist. Az a nyomorult Kató is hátat fordított nekem.

ÖREG: Hát nem előnyös pozitúra, annyi bizonyos.

FIATAL: Elhagyott a bestia. És most se modell, se szerelem. De meg fogom bosszulni magam! Odamegyek a legujabb palijához...

ÖREG: És mit csinál?

FIATAL: Csak bízza rám. Ahogy én előtte Katót le fogom festeni... D.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébuszt senkisé megfejtette meg. Nem is lehetett megfejtteni, mert nyomdahiba folytán más klisé került a rovatba.

Kávéházban, vendéglőben, szállóban, fodrászüzletben kérje a Borsszem Jankót!

ÖN BÉREL

egy drága lakást Budapesten, talál benne huszonhétézer darab Rotschild lord gyűjteményébe illő rovarkát,

KIDOB

ebből tizenhatezret, marad még mindig tizenegyezer, ellenben

HA FIZET

nagyobb házbért, hajlandó önt megtérni továbbra is nagykegyesen a háziúr.

Kedves Borsszem Jankó!

Életfogytiglani fegyházra ítélték egy rablógyilkost. A főtárgyaláson kiderül, hogy a vádlott a rabolt pénzből gyűrűt vett a szeretőjének. Véghallgatta a tárgyalást a gyilkos felesége is. Mikor ítélethirdetés után a börtönőrök elvezetik a delinkvenst, így kiált utána a felesége, az öklét rázva:

— Gyere csak haza, majd adok én neked!...

Pest szenzációja

a

KOMÉDIA

a „Kis Rott” színháza

JÓKAI TÉR
10 SZÁM

TELEFÓN:
277—80

A primadonna ékszerei

Egy pesti primadonna a minap bizalmas körben aukcióra bocsátotta az ékszereit. Égő briliánsok, vagyontérő gyöngyök, nyakékek, karperecek, aranyszelencék stb. tömege volt kirakva lakásán, ahova csak meghívott és válogatott gazdagokat bocsátott be.

Az egyik — nem egészen fiatal — lipótvárosi hölgynek nagyon megtetszett egy gyöngyosor és egy pár remek fülbevaló. Mikor azonban az árát hallotta, felszisszent:

— De művésznő, hova gondol?... Ennyit kérni!

A primadonna fullánkosan felelt:

— Hja, értem... A méltóságos asszony azt szeretné, ha beszerzési áron adnám...

BROADWAY

Száz

százalékos

siker

Broadway, a Fővárosi Operettszínház diadalmos újdonsága, az igazi százszázalékos siker.

A Broadway egyszerre

Közönség-

Kritika-

Kassza-

Siker

GRETA GARBO ÉS JOHN GILBERT

UFÁBAN ÉS FORUMBAN

GYÖNYÖRŰ

GYÖNYÖRŰ

Wekerle titkos pénze

Kossuth Lajos halálakor Wekerle Sándor volt a miniszterelnök és Eötvös Károly a függetlenségi párt elnöke. Ismervén Ferenc József felfogását ebben a kérdésben, utólag is megállapíthatjuk, hogy kormányra és pártokra nézve nem volt nehezebb kérdés az egész alkotmányos korszakban.

Nem tudom, van-e még valaki életben azok közül, kiknek Eötvös bizalmasan elmondotta a részleteket. A temetést a főváros rendezte, de a függetlenségi párt reprezentációs kiadásaira nem volt pénz. A kérdést pedig meg kellett oldani. Ámde ez annyira bizalmas ügy volt, hogy a kormány és a párt léte forgott kockán, mert a szükséges összeget Wekerle folyósította Eötvös Károly kezéhez, akinek Huszár Adolf miniszterelnökségi főigazgató kézbesítette a Proféta uccai lakásán nyugta nélkül.

Utóbb a legkülönfélébb bajok keletkeztek a függetlenségi párt körül, Eötvös lemondott s még olyanok is akadtak, kik Eötvösbe bizonyos pénzkezelések miatt is szívesen belekötöttek volna. Eötvös az elmérgesedett helyzetben már legalább azt szerette volna elérni, hogy az összeg nagyságát tudja igazolni. Felkereste tehát Huszárt és kérdőre vonta:

— Emlékszik-e, hogy ekkor és ekkor, ennyi és ennyi összeget adott át nekem?

— Nem emlékszem — felelt Huszár.

— És ha kiírom az ujságba és bíróság elé állítom tanuként?

— Akkor ki fogom jelenteni, — erősítette a titoktartás kötelességét tudó Huszár Adolf, — hogy az Ön állítása az első szótól az utolsóig valótlán.

Zubovics „vicce”

Zubovics Fedor világljáró, Afrikában vadászó, nagyhangú különö volt. A „szárazföldi torpedó” és sok furcsaság kitalálója. Feketére égetett arcával, harsogó beszédmódorával, bravúros lovaglásával, meg és meg nem történt kalandjaival ott szerepelt mindig és mindenütt a korzón, a sajtóban.

Kraszna Ferenc beszélte nekem a század elején. Zubovics bérelte a zebegényi Migazzi-kastélyt. Nagy tár-

saság volt a kertben és az erkélyen vadászat után Zubovics. Egyszer csak két puskalövés riasztotta fel gyors egymásutánban az ilyen idegrázó esetekhez edzett társaság tagjait.

Az első lövést Zubovics adta le. Csak úgy kapásból az erkélyről a kertben gyanútlanul sétáló Kraszna feje mellett közvetlenül lelőtt egy fej káposztát.

— Két asszony volt mellettem jobb és balfelől — mondta Kraszna — és egyik se sikított. Erre a merényletre azonnal kellett válaszolnom. Vállamon a puskám. Én is kapásra belöttem az erkélyen álló Zubovics feje felett lévő ablakot. A két lövés között nem telt el három másodperc.

Zubovics emberére talált. Sohasem lőtt többé káposztát.

Vázsonyi sakkozik

A Polónyi-perben a Kúria előtt a semmiségi panasz tárgyalásának előestéjén Vázsonyi nagyon idegeskedett. Felkerestem a Demokrata Körben. Szórakoztatni kellene valamivel, — mondják. — Közkívánatra leülök sakkozni. Óriási érdeklődés. Az első pártit fényesen megnyerem. Vázsonyi dühöng. Nem bírta elviselni még azt sem, ha játékból volt valaki erősebb nálnál.

Következik a második párti. Próbálok gyengébben játszani, hátha el tudnám veszíteni. Nem sikerül. Vázsonyi káromkodik. Észbekapok: a harmadik pártit okvetlenül el kell veszítenem, hogy lecsendesedjék, különben még rajtam marad a három hónap. Ami aztán Vázsonyi meglegedésére sikerült is.

A Kúria előtt másnap Vázsonyi egyik legfényesebb ügyvédi sikerét aratta. Az esküdthírség ítéletét megsemmisítették.

Este ugyancsak a Demokrata Körben bankett. Vázsonyit ünneplik. Szó-lásra felhivatván, következőket mondtam:

— Kedves Vilmos! Tegnap este sakkoztunk. A kezdésnél már láttam, hogy nagy fölényben vagyok. Az első játszmát megnyertem: te dühöngtél. A másodikat próbáltam elveszíteni: nem sikerült. Mégjobban dühöngtél. Gondoltam, ha ez így megy és a harmadikat is megnyerem, visszaadod a kölcsönt a Kúria előtt és ez a három játszma három hónapba kerül. Most már tehát leleplezem magamat, hogy

a harmadik játszmát önző érdekből, minden erőfeszítéssel, szándékosan vesztettem el.

A Kúria döntése után nem vagyok töled függő helyzetben és ezért ma már kimondhatom a teljes igazságot. Valamikor Tóth Kálmán és Gyulai Pál összekülönböztek egy irodalmi kritikán és ebből pisztolypárbaj lett. Úgy mondják, hogy Gyulai Pál, aki nagyon alacsony termetű volt, magas cylinderben jelent meg és Tóth Kálmán golyója a cylinderét lőtte keresztül. A párbaj után, a kibéküléskor Gyulai Pál így szól: „Jól van Kálmán, elismerem, hogy löni tudsz, de verset írni nem tudsz!”

Én is, midőn nagy ügyvédi sikeredet elismerjük és megköszönöm fáradozásaidat, azt mondom: Megállapítom, Vilmos, hogy pert nyerni, azt tudsz, de sakkozni nem tudsz.

Egy artista naplójából

Nem minden angolnyelvű artista német.

Az ügyes lokáltulajdonos a legjobb számnak adja a legnagyobb teret a műsorban. Ezért tart olyan sokáig a szünet.

Egy gondolatolvasó sóhaja színpadi produkció közben: „Ha tudnám, mit gondol produkcióimról a direktor!”

A póstyéni fürdő előtt

DANTE: Hagyjatok fel minden reménnyel, akik nem léptek be ide...

És Ön, kedves férjúrám

tisztelettel felkérlek, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagységának divatárucikk beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácia ucca sarok)

Mindkötten jól járnak!

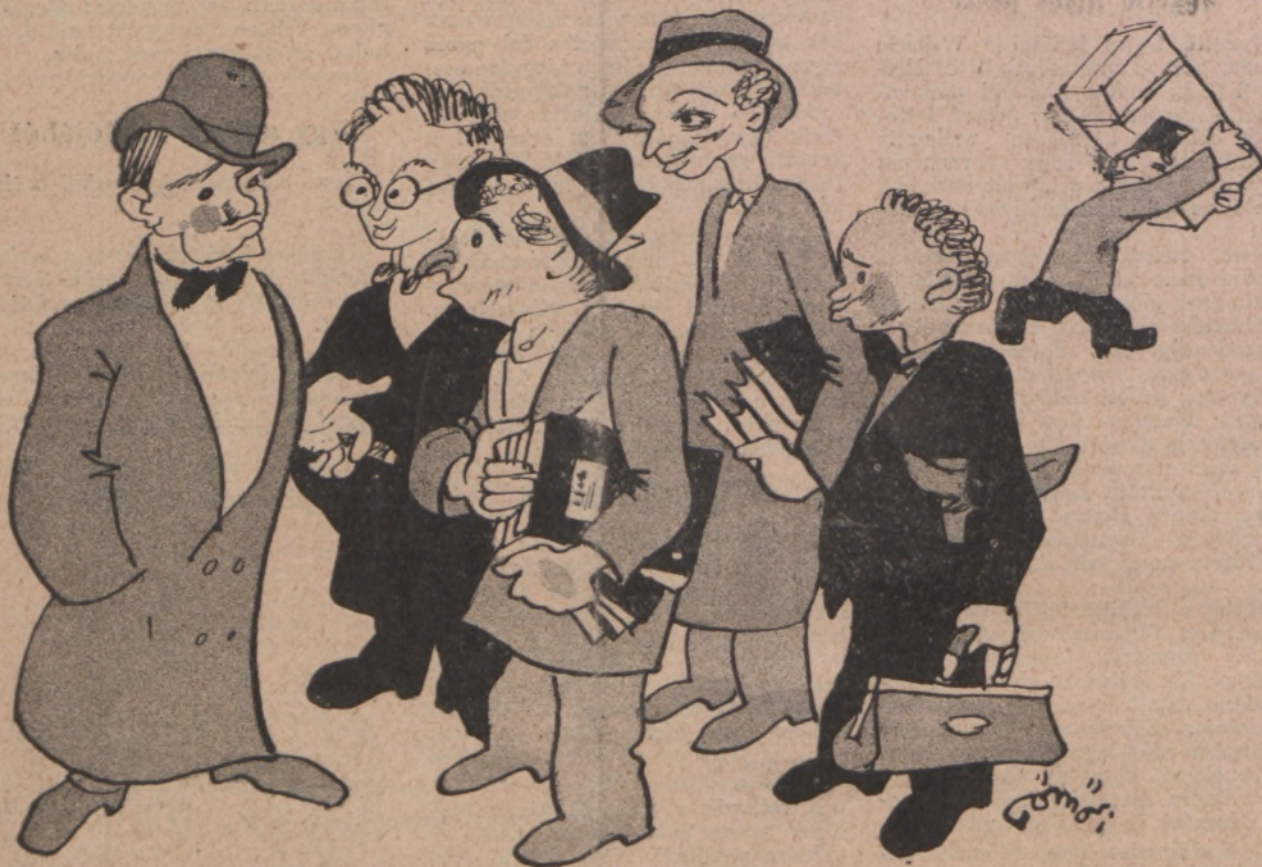
BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 OKTÓBER 10. * 27. (3068.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Magyar divatrevü Párizsban

— Budapest revánsot ad Paquinért —

— Hát maguk hova mennek?

— Párizsba... A Sorbonne-on bemutatjuk az őszi magyar tanügyi divatot.

A új énekesnő

Az egyik pesti színházban nemrég egy viharvert hangú énekesnő lépett föl.

Az első felvonás után a következő párbeszédet lestük el:

— Na, hogy tetszik?

— Ez a legszebb asztma, amit életben hallottam.

Sanyaró Vendel nyögése

— Igaza van a takarékosági akciónak! Én eddig a fogamhoz vertem minden garast. Ezután nem teszem. Mert miből plombáltatom majd a fogaimat, ha hozzájuk verek minden garast?

Kedves Borsszem Jankó!

A kulisszák mögött egy öreg színész nagyban csapja a szelet egy fiatal kóristalánynak. Mikor éppen a csiklandósabb tájain csipkedi, oda szól egy kollégája:

— Na és mit csinálsz, öregem, ha igent mond?

MAURICE PALÉOLOGUE
PARIS

„A CÁR OROSZORSZÁGA”
CÍMŰ SZENZÁCIÓS KÖNYVE
UTÁN MIKOR IRJA MEG „SI-
MONYI-SEMADAM MAGYAR-
ORSZÁGA” CÍMŰ MEG SZEN-
ZÁCIÓSABB MUNKÁJÁT?

BIBLIOFILOSZEMITÁK

LAPZÁRTA:

MIÉRT NEM VÁLASZOLT A SIMONYI-SEMADAM KORMÁNY 1920-BAN
A POLÉOLOGUE-JEGYZÉKRE?

A Paléologue-jegyzék ügyében jól informált körökből az alábbi hiteles nyilatkozatot kaptuk:

A Simonyi-Semadam kormány Maurice Paléologue jegyzékére főleg azért nem válaszolt, mert az utolsó percben megállapítást nyert, hogy Maurice Paléologue-ot azelőtt Pollák Móricnak hívták.